

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami dziennym i tygodniowym kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 50 centów
Z pocztą kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 centów wal. austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont. 7 centów
od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austryacka. — Ameryka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Montenegro. — Turcya. — Afryka. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. lwowskie prezydium Namiestnictwa nadało opróżnioną przy głównej szkole w *Mysłenicach* posadę dyrygującego nauczyciela zawiadującemu nauczycielowi przy głównej szkole w Nowym Targu *Dominikowi Bobakiewiczowi*.

Lwów, 20. listopada 1860.

Sprawy krajowe.

(Mianowanie. — Wyszczególnienia. — Podróż Jej Mości Cesarzowej. — Praktykanci górniczy.)

Wiedeń, 27. listopada. Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem piśmie własnoręcznem z 25. listopada r. b. mianować Namiestnika Morawii i Szląska, *Antoniego hrabię Forgacha de Ghymes* i *Guss* Namiestnikiem królestwa Czeskiego.

— Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 21. października r. b. nadać najłaskawiej dyrektorowi urzędów pomocniczych przy sądzie obwodowym w Tarnowie, *Julianowi Lesieckiemu*, przy sposobności przeniesienia go w stan spoczynku w uznaniu jego długoletniej, gorliwej i wiernej służby — złoty krzyż zasługi.

— Z Pobytu Jej ces. król. Mości w porcie w Plymouth donosi telegraf następujące szczegóły: „Jacht „Victoria and Albert“ przypłynął d. 23. b. m. o godzinie 7¹/₂ rano w zatokę portową, a gdy mijał tamę by zawinąć do portu, powitały wystrzały z cytadeli i wojenne okręta w „Sanspareil“ i „St. George“ austryacki pawilon, wywieszony na głównym maszcie jachtu. Jacht nie zarzucił kotwicy na niższej stacyi, ale popłynął dalej cieśniną do Hamoaze, gdzie go powitały stojące na kotwicach okręta wojenne „Impregnable“ i „Cambridge.“ Z umysłu wjechał kapitan tak daleko, chcąc przewieźć Jej ces. król. Mość, cierpiącą na słabość morską, w spokojniejsze miejsce, lub też podać Jej Mości Cesarzowej sposobność wypocząć na stałym lądzie, jeżeliby sobie życzyła. Ale pogoda nie sprzyjała; deszcz padał strumieniem i wiatr dał gwałtownie z północy i od wschodu, tak że okręta w niższym porcie zarzuciły podwójne i potrójne kotwice. W porcie był jacht dobrze zabezpieczony, jednak postanowiono dla niepogody przepędzić tam dzień i noc. Majtkowie otrzymali urlop do wieczora, i jeżeli nastanie pomyslniejsza pogoda, wypłynie jacht dzisiaj (w sobotę) o świcie na kanał, a ztąd prosto do Madejry, jeżeli co być może, niedostatek węgla albo niepogoda nie zmusi zawinąć do Lisbony.

Jacht eskortowy „Osborne“ zatrzyma się na wszelki wypadek na Tagu, gdyż jego magazyn węgla nie wystarczy do Madeiry. Hrabia Apponyi, admirał portu w Plymouth, sir Hurton Stuart i komenderujący jenerał okręgu, Hutchinson, składali Jej ces. król. Mości uszanowanie na pokładzie jachtu.

— By uzupełnić praktykę i rozszerzyć w szczególnym kierunku teoretyczne ukształcenie ukończonych akademików górniczych, którzy się poświęcają służbie państwa, postanowiono, przyjmować odąd rocznie do służby państwa potrzebną ilość ukończonych akademików górniczych, którzy mają natchmiast złożyć przysięgę; odąd nazywają się praktykantami i będą przydzieleni do dyrekcji hut i salin, które podają najwięcej sposobności wykształcić się praktycznie. Czas praktyki oznaczono na dwa lata; praktykanci otrzymają dziennie 75 centów, zaś ci, którzy ukończyli kurs akademii górniczej z bardzo dobrym postępem, pobierać będą dziennie 1 zł. wal. austr.

Ameryka.

(Doniesienia z Nowegu Jorku.)

Nowy Jork, 6. listopada. Dzienniki południowe zawierają, według doniesienia *Gazety handlowej*, następujący plan, jak mają postąpić, przy dokonany wyborze Lincolna prezydentem Sta-

nów zjednoczonych, z oddzieleniem państw południowych: Gdy ten wybór będzie ogłoszony urzędownie, zwołają gubernatorowie państw południowej Karoliny, Alabamy, Florydy, Georgii i Mississipi ciała prawodawcze; te ogłoszą połączenie z Unią za rozwiązane, zamianną deputowanych do konstytuującego zgromadzenia i proklamują pana Breckenridge prowizorycznym prezydentem. To ma nastąpić w tej nadziei, że terazniejszy prezydent Buchanan nie uczyni przeciw temu żadnych kroków, a Lincoln przy objęciu urzędu otwarte dla siebie znajdzie pole.

Hiszpania.

(Poseł do Rzymu mianowany. — Obrady w Kortezach.)

Madryt, 25. listopada. Gazeta urzędowa donosi, że Królowa przyjęła dymisyę Rios Rosasa z posady posła rzymskiego. W dekrecie przyjęcia dymisyi wyrażono, że Rios Rosas ważne położył zasługi przy układach konkordatu. Margrabia Miraflores mianowany jego następcą.

W izbie poselskiej przedłożono sprawozdanie z dwóch doniesień naczelnego ministra z toku sprawy włoskiej. Naczelnik ministrów złożył 36 kopii dokumentów odnoszących się włącznie do sprawy rzymskiej i wiele innych do sprawy całych Włoch od czasu wkroczenia do Sycylii aż do chwili odwołania posła hiszpańskiego z Turynu. Pan Gonzales de la Vega i Olozaga domaga się druku tych dokumentów. — Prezydent ministrów czyni uwagę aby posłowie wprzód dokładnie przjrżeli rzeczony dokumenta nim przystąpią do głosowania. Zgromadzenie oświadcza się większością 83 głosów przeciw 27, za tem aby pomienionych dokumentów nie drukować.

Anglia.

(Nowiny dworu. — Narady przedsejmowe. — Podróż Cesarzowej francuskiej. — Wiadomości bieżące. — Projekt zespolenia Kanady francuskiej z angielską. — James Brooke. — Poczta i kolej żelazna podziemna.)

Londyn, 24. listopada. Królowa jeździła wczoraj przed południem z małżonkiem, księciem Alfredem i księżniczką Alice do Claremont dla odwiedzenia Królowy Maryi Amelii, wdowy po Ludwiku Filipie, a po południu przydowała na zgromadzeniu tajnej rady. Później mieli prywatne audyencye u Królowy lord Palmerston i hrabia Granville.

— Podług wzmianki w *Post* i *Daily News* zajmowały się ostatnie rady gabinetowe nie sprawami zagranicznymi, lecz projektami do ustaw, które rząd zamysła przedłożyć parlamentowi na przyszłej sesyi. *Morning-Post* wylicza rozmaite projekta reform, które na przeszłej sesyi w połowie rozpoczęte zostały, jako to ustawy względem bankructwa, przekazywania gruntów i t. p., a które teraz mają być wniesione nanowo; zaś o reformie parlamentu nie wspomina wcale. Przeciwnie *Daily News* zapytuje rząd, co myśli przedsięwziąć w tym względzie, i dowodzi, że do reformowania parlamentu nie może się nadarzyć pomyslniejsza sesya, jak w roku 1861.

— Wiadomość względem wyniesienia poselstwa angielskiego w Wiedniu do godności ambasady uważa *Daily News* za przedwczesną, ale niewątpi, że rząd ma taki zamiar i to z ważnych powodów.

— Wczoraj odjechała Cesarzowa Eugenia z Edynburgu do północnej Szkocyi, a najprzód do Perth, gdzie przybyła po południu zwykłym pociągiem. W chwili wyjazdu ze stolicy szkockiej zegnały ją — jak donoszą ztamtąd — bardzo serdecznie liczne tłumy ludu. Cesarzowa była bardzo wesola i dziękowała uprzejmie na wszystkie strony. Słychać, że zamierza najprzód robić wycieczki do Balmoralu i innych ciekawych miejsc hrabstwa Aberdeenshire, a dopiero potem zjechać w odwiedziny do księżny Hamilton.

— Jak donosi *Court Journal* rozpoczął minister kolonii, książę Newcastle, po powrocie z Kanady, zastanawiać się w jakibym sposób dało się zespolić różnorodne prowincye w północnej Ameryce. Nowojorskie dzienniki najpierwej doniesły o takim projekcie.

— Sir James Brooke, Radzah Sarawaku (na wyspie Borneo), który od dawna był tak słaby, że się obawiano o jego życie, odpłynął, przyszedłszy do zdrowia, do swoich odległych kolonii, gdzie wiele spraw będzie miał do załatwienia.

— Towarzystwo „Pneumatic Dispath Company“ które się związało z projektem przesyłać w Londynie listy i pakiety podzie-

mnemi rurami za pomocą ciśnienia powietrza, czyniło w Birminghamie próby na wielką stopę, i te wypadły tak pomyślnie, że niebawem rozpoczyna w stolicy zakładać rury; na początek tylko na jedną angielską milę, średnica rury ma wynosić 2 1/2 stopy. Drugi projekt, a to, ażeby ułatwić obrot w Londynie, będzie parlamentowi przedłożony na przyszłej sesji, myśl jest: zbudować podziemną kolej żelazną na sposób jak budują tunele popod szerokie mosty, i te z czasem mają rozgałęzić w najludniejszych dzielnicach miasta. Najprzód mają być próby na małą stopę, i w tej mierze zbierają kapitał akcyjny w sumie 200.000 funtów szterlingów.

— W porcie Galle (na wyspie Ceylon) przedsiębrano najtrudniejszą potąd pracę nurków, chcąc wydobyć zatopione tam jak wiadomo złoto i srebro, które było w żelaznej skrzyni na spodzie okrętu. Nurkowie musieli przepłowywać pod wodą żelazne ściany skrzyni, ale nim do tego przyszło, trzeba było wkopywać się w warstwę piasku na dziewięć stóp, w którą się okręt zarył. Użyto Heinkiego aparatu dla nurków; i jemu zawdzięczają, że zdołano wydobyć zatopiony skarb wartości 300.000 funt. szterl.

Francya.

(Zmiany w ministerjum. — Wiadomości bieżące. — Doniesienia z Rzymu. — Doniesienia z Syrii. — Sprawy dziennikarskie.)

Paryż, 24. listopada. *Monitor* ogłasza znany już z telegramu dekret cesarski z 23. listopada, którym hrabia Walewski, senator i członek tajnej rady cesarskiej, mianowany został ministrem państwa w miejsce pana Foulda, którego prośbę o dymisyę przyjął Cesarz.

Oprócz wystąpienia pana Foulda zajmują jak słyhać jeszcze inne zmiany w gabinecie. Mówią, że pan Persigny wstąpi do gabinetu i obejmie departament spraw wewnętrznych. Hrabia Morny, który układał raport o reformie konstytucji Cesarstwa, pozostanie jak zapewniają prezydentem ciała prawodawczego. Mówią, że nieprzyjął ambasady w Londynie, który to urząd ma być przeznaczony dla hrabi Flahaulta. Pan Magne pozostanie ministrem finansów, gdyż pan Fould, któremu ofiarowano to ministerjum, nie chciał go przyjąć dla tego, iż nie otrzymał razem z tym departamentem żądanej prezydentury w ministerjum państwa, która przydzielona została ministrowi państwa. Pan Thouvenel miał się podać do dymisyi. Sądzą, że reforma wewnętrzna wpłynie także na politykę zagraniczną; ale zdaje się, że pan Thouvenel pozostanie na swoim stanowisku aż do prowizorycznego uregulowania sprawy włoskiej. Potem — mówią — obejmie pan Persigny biuro zagraniczne, a departament spraw wewnętrznych odda panu Laity, który reprezentuje osobiste zamiary Cesarza. Ale wszystko to są pogłoski tylko. (Ob. depesze telegr.)

— Hrabia Apponyi, reprezentant Austrii w Londynie, był tu w przejeździe z Wiednia do Londynu, i Cesarz przyjmował go na osobnej audyencji.

— U księżny Matyldy była uczta, na którą zaprosiła tylko Cesarza, pana Kisselewa i kilku Rosyan.

— Piszą do dziennika *Monde* z Rzymu pod d. 17. listopada:

Nadszedł do Rzymu ostatni transport jeńców wydanych z Piemontu. Widać w ich twarzy ślady złego obejścia się z nimi i długiej niewoli w kraju nieprzyjacielskim. Jego Świątobliwość żądał widzieć ich wszystkich wczoraj, udzielił im pociechy i błogosławieństwa. Jutro w niedzielę będzie przegląd pierwszego batalionu strzelców formowanego z krajowców, liczącego 1200 luda. Nadeszły dziś wiadomości z Gaety z doniesieniem, że Król nie upadł na duchu pomimo strat poniesionych, i postanowił bronić się do ostateczności.

— Według najnowszych wiadomości z Turcyi, wojska francuskie w Syrii zajęły leże zimowe. Podzielone są w siedmiu miejscach, między temi zajmują Der-el-Kamar i Zatale. Fregata parowa „Vauban“ będąca w pogotowiu odpłynąć do Syrii, otrzymała rozkaz wysadzić na brzeg na powrót swój ładunek, iż na teraz poselstwo jej odroczone.

— Wczoraj wywołano przed sąd policyi poprawczej sprawę dziennika *Opinion nationale*. Jak wiadomo, szło o rozgłoszenie fałszywych wiadomości w artykule *Casus belli*. Sąd skazał Geroulta na 1000 franków, Dubuissona na 100 franków kary pieniężnej i zwrot kosztów procesu.

Progrès de Lyon zapozwany także przed sąd policyi poprawczej, iż rozszerzał w złej wierze fałszywą wieść, że hr. Turgot mianowany już posłem francuskim przy dworze Króla włoskiego.

Belgia.

(Interpelacya w izbie niższej.)

Na posiedzeniu izby niższej dnia 23. b. m. interpelował hr. Villain ministerjum względem wiadomości podanej w *Monitorze* belgijskim, o ceremonii, jaką księżna brabancka i hrabia Flandryi witali najjaśn. Cesarzową austryacką. Według doniesienia w *Monitorze*, miała księżna i książę przykleknąć przy pocałowaniu ręki Cesarzowej J. M. Hr. Villain domagał się, aby odwołać to doniesienie. Minister odpowiedział, że artykuł w *Monitorze*, o którym mowa, nie jest urzędowym, że co zaszło w Antwerpii, działo się prywatnie w kole rodzinnem, i że minister nie o tem nie wie. *Independance Belge* o całej tej dyskusji następujące czyni uwagi:

Interpelacya hr. Villain bardzo przykre wywołała w ogóle wrażenie. Publiczność ubolewała, że szanowny poseł, sam pełen

uprzejmej dworskości, poruszył w obec izby okoliczność, która jeśliby nawet była prawdziwą, nosi na sobie cechę ściśle prywatną.

Ubolewanie jednak publiczności powiększy się jeszcze bardziej, gdy się dowie, że doniesienia dziennikarskie jak się zdaje przekreśliły zupełnie to, co się działo w dworcu kolei w Antwerpii. Nacoczny świadek zapewnia nas, że ani księżna ani książę nie przyklekali wcale. W chwili, kiedy najjaśn. Cesarzowa J. M. wysiadła z wagonu, postąpiła ku niej księżna brabancka i ucałowała jej rękę, przyczem musiała się naturalnie nieco pochylić. Z tego lekkiego i nieuniknionego ukłonu wysnuły sobie dzienniki wieść, że księżna przyklekała, co tem jest nieprawdopodobniejsze, że jak nas zapewniają dobrze świadomi rzeczy, nawet w samej Austrii według etykiety tamtejszego dworu nie przyklekają wcale członkowie rodziny cesarskiej, przy pocałowaniu ręki Cesarza lub Cesarzowej.

Pewni jesteśmy, że sam hr. Villain najmocniej musi załować, że nie zasiągnął wprzód dostatecznych wiadomości, nim rzeczą tak nieznaczącą i naturalną, przekreśloną w doniesieniach dziennikarskich, podniósł do znaczenia interpelacyi i wniósł na zgromadzenie reprezentacyi narodowej.

Włochy.

(Stan rzeczy w Neapolitańskim. — Doniesienia z Neapolu. — Rozkaz dzienny króla Franciszka. — Okólnik ministra króla Franciszka do posłów zagranicznych.)

Neapol. *Gazeta wiedeńska* pisze: Jak silne są głosy za królem Franciszkiem II. na stałym lądzie neapolitańskim, donoszą francuskie dzienniki, że niemal połowa neapolitańskiego kontynentu jest przeciw rządowi sardyńskiemu. Z Apulii, Abruzzów, Kalabrii, Basilicaty, Bari, Lecce a nawet z najbliższych okolic stolicy donoszą o reakcyi przeciw Sardynii; jest to wiadomość, którą potwierdzają nawet tak przychylnie sardyńskiemu zjednoczeniu dzienniki, jak *Journal des Débats*, trudno to więc pogodzić z wystawioną jednomyślnością w głosowaniu. *Journal des Débats*, który przepowiadał zwycięstwo sardyńskiej uzurpacyi, przypisuje tę powszechną niechęć postępowaniu Piemontanów, że obraża nawet wyższe klasy społeczeństwa, i także niewdzięczności dworu sardyńskiego dla Garibaldiistów, których całkiem pomija, podczas gdy kreaturom swoim i emigrantom nadaje najwyższe urzędy, przyczynia się nakoniec drożyzna i to, że Wiktor Emanuel występuje w mieście tylko w licznych orszaku. Ze Wiktor Emanuel opierał głównie ustalenie anexyi na bagnatach, a nie na głosowaniu, okazuje się ze słów jego namiestnika jeneralnego Farini, który załował serdecznie, że nie wysłano 30.000 Piemontanów, którzy stoją nad Gariglianem w obec Gaety na przytlumienie w prowincjach powstania.

— Według depeszy z Rzymu z d. 24. listopada całe ciało dyplomatyczne opuściło Gaetę na wyraźne żądanie Króla Franciszka II. i przybyło do Rzymu dnia 23. b. m. Nuncyusz papieski, posłowie Austrii, Rosyi i Prus otrzymali wielki przyznan orderu Śgo Januarego. Obiega pogłoska, że Król Franciszek II. zachorował. Wiele osób wynosi się z Gaety do Puzzuoli i Bai. W Gaecie prowadzą nieustannie roboty fortyfikacyjne. Załoga jest dostateczna na obronę twierdzy. Mają zasoby żywności i amunicyi wystarczające na kilka miesięcy. Armia oblężnicza nie ustaje ze swej strony w robotach oblężniczych. Przywieziono z Genuy dalekonośne działo ciężkiego wagi.

Przedwczoraj nadeszły wiadomości do Paryża z Neapolu, że rząd tamtejszy będzie musiał ogłosić stan oblężenia w wszystkich prowincjach neapolitańskich, inaczej nie zdoła stłumić anarchyi. Wielkie trudności w nowej organizacyi wynikają z zupełnego zepsucia urzędników dawnego rządu. — Rząd zamierza wielką część tych urzędników przenieść do dawnych swych prowincyi.

— Dzienny rozkaz Króla Franciszka II. datowany jeszcze dnia 31. października, doszedł dopiero niedawno do publicznej wiadomości i jest następującej osnowy: „Zołnierze! W chwili, gdy się zdawało, że po dwu miesiącach wzniesłego zapalu, zupełnego zaparcia siebie, jako też po uciążliwych pracach i trudach będziemy mogli ukończyć nasze dzieło i pokonać rewolucyjną inwazyę w naszym kraju, ukazała się regularna armia zaprzyjaźnionego monarchy, która zagroziła naszemu odwrotowi, i zmusiła nas opuścić nasze stanowiska.

Jakikolwiek będzie skutek tego, uzna przecież cała Europa, która zdoła ocenić i osądzić te wypadki, mężstwo i wierność garstki walczących, co opierając się niecnym namowom i przemocy podwójnej armii, nietylko stawiała czoło nieprzyjacielowi, ale nadto uświetniła historyc neapolitańskiej armii imionami bitew pod Santa-Maria, Cajazzo, Trifisco, Sant-Angelo itd.

Te czyny są niewygasłe w mojem sercu. By pamiątkę tego zachować po wszystkie czasy, ma być wybity bronzowy medal z napisem: „Kampania z września i października 1860“, zaś na odwrotnej stronie imiona Santa-Maria, Cajazzo, Trifisco, Santa-Angelo itd. Medal ma być noszony na błękitnej i czerwonej wstążce, i będzie na waszej szlachetnej piersi dla wszystkich pamiątką waszej wierności i mężstwa, z której chlubić się będą po wszystkie czasy ci, którzy noszą wasze imiona. Franciszek II.

— Naczelnik ministerstwa Króla Franciszka II. wydał pod dniem 8go b. m. następujący okólnik do posłów obcych mocarstw po bombardowaniu Molo di Gaeta i usunięciu się wojsk neapolitańskich za Garigliano:

Excelencyo! Podpisany naczelnik ministerstwa i minister spraw zewnętrznych ma zaszczyt zawiadomić Waszą Excelencyę, że słuszne skargi wyrażone w nocy z dnia 26go października zatwierdzone zostały nowemi gwałtami ze strony armii napastniczej.

Aby usunąć z pod ognia piemontkiej eskadry rozstawione nad Gariglianem wojsko nasze, nakazano ruch odwrotny, rozpoczęty dnia 1go b. m. wieczorem.

Natychmiast eskadra piemontka ustawiła się wzdłuż drogi bieżącej wybrzeżem i rozpoczęła ogień na całą linię posuwających się drogą wojsk naszych, które w dobrym porządku z bronią na ramieniu wykonywały nakazany odwrot.

Nieprzyjaciel nie zaprzestał kanonady noc całą i część dnia na żołnierzy niebroniących się, którym można było zarzucić to jedno, że zbyt zaufali zaręczaniu, że nie będą atakowani od strony morza.

Gdy w ten sposób cała armia królewska była ściśnięta pomiędzy Molo di Gaeta i granicą królestwa, zajęła też eskadra piemontka w nocy z dnia 3. na 4. b. m. stanowisko przed Molo di Gaeta, i bombardując całe 6 godzin aż do południa, wyrzuciła na nieszczęśliwe miasto ogromną ilość bomb, granatów i rozmaitego rodzaju pocisków ognistych, a okropne skutki tego zniszczenia widoczne są na szpitalach i domach niewinnych, spokojnych mieszkańców.

Ile razy kiedykolwiek prawi monarchowie Obojga Sycylii musieli uciekać się z wielkim bolem do smutnej konieczności prowadzić wojnę z własnymi poddanymi, aby przywieść do posłuszeństwa zbuntowane miasta, nie omieszkali urzędowi obrońcy rokoszan odmawiać królewskiemu rządowi w słowach pełnych zniewagi najświętszego prawa przysługującego każdemu rządowi utrzymać swą powagę wszelkimi środkami i strzedz publicznego porządku.

Obecnie wpadają wojska i floty rządu, który się zowie prawnym i ucywilizowanym, bez wypowiedzenia wojny w granice sąsiedniego sprzymierzonego państwa, i waleczą z jego wojskami sposobem nieprawym i niegodnym, usiłując wprzód zachwiać niezłomnymi ich wierność i honor. Te wojska i floty niszczą z uporczywą wściekłością wszelkie żywoły potęgi i pomyślności ludu, nazywanego zwykle bratnim, w końcu bombardują spokojnych i niewinnych mieszkańców, a żaden głos nie ozwie się w Europie na szereg tych okropności niestychanych w historii.

Czas jest zedrzyć w obec Europy maskę obłudy i fałszu, którą przywdziewa na się polityka Piemontu, i przedstawić ją we właściwym świetle. Rząd królewski postanowiwszy spełnić do ostatka swoją powinność, i waleczyć nawet bronią publicystyki przeciw buźrycielowi moralnego porządku i rewolucji socyalnej, polecił niżej podpisanemu zawiadomić o tem, co zaszło, Waszą Excelencyę, abys doniósł to swojemu rządowi. Korzystając z tej sposobności itd.

Casella.

Niemce.

(Wiadomości bieżące.)

Frankf. Journal podaje następującą, jak się zdaje, urzędową wiadomość: „Ciężkie excesa, jakich dopuściło się kilku żołnierzy tutejszej król. bawarskiej załogi na dniu 22. listopada przeciw mieszkańcom tutejszym wywołały śledztwo, które skończyło się temi dniami. Pragnąc uczynić zadość naruszonemu uczuciu prawa, przebił kr. bawarski rząd komendanta batalionu, usunął audytora, i innych winowajców ukarał surowo.“

Rosya.

(Porozeczenie protektoratu nad zakładami Jej Mości Cesarzowej. — Nowiny dworu. — Osadnicy do Krymu. — Wiadomości bieżące.)

Petersburg, 21. listopada. Cesarz wyśłał dnia 17go b. m. następujące pismo odręczne do swojej małżonki Cesarzowej Maryi Alexandrowej: „Wasza cesarska Mość! Nasza w Bogu spoczywająca dostojna matka powierzała podczas swoich częstych cierpień opiece Waszej ces. Mości liczne i zarówno obu sercom blizkie zakłady Cesarzowej Maryi. Teraz, gdyśmy odprowadzili zwłoki Naszej wiekopomnej matki na miejsce ostatniego odpoczynku, jest Naszem życzeniem, by Jej osieroczone wychowawcze i dobroczynne zakłady, które zostawały pod jej troskliwą i mądrą opieką, nie były dłużej bez opieki, i dlatego oddajemy je Waszej ces. Mości z wszelkimi prawami, które przysługiwały błogosławionej pamięci Cesarzowej Alexandrze Fedorownej. Mamy przekonanie, że bezpośrednia opieka Waszej ces. Mości nad wspomnianymi zakładami będzie najpewniejszą rekojmnią ich dalszego wzrostu dla dobra Rosyi, i że Wasza ces. Mość opiekując się wzrastającą coraz więcej familią wychowauców, znajdzie nowy zakres dla swej chrześciańskiej czynności i najwyższe pokrzepienie macierzyńskiego serca. Nasza wielce ukochana matka pobłogosławi z niebios trudy Waszej ces. Mości dla zakładów, które kochała tak bardzo i tak serdecznie. Petersburg, dnia 17. listopada 1860. Podpisano: Alexander.“

— Dnia 7. b. m. przyjmował Cesarz w osobnej audyencji, hrabiego Aragon, adjutanta Króla Obojga Sycylii, który przyjechał w nadzwyczajnej misyi.

— Dzisiaj będzie otwarta stacya Ostrow-Dynaburg na warszawsko-petersburskiej kolei zelaznej.

— W Tyflidzie zawiązało się towarzystwo pod protekcją państwa Cesarzowej, które chce przywrócić prawosławne chrześciaństwo na Kaukazie.

— Rząd przedsięwziął kroki, by popierać osiedlenie chłopów z cesarstwa w Krymie, chcąc przymnożyć właścicielom tauryckiej gubernii sił roboczych. Na mocy wydanego w tej mierze rozporządzenia cesarskiego jest upoważnione ministerstwo dóbr skarbo-

wych, uregulować umowy między osadnikami i właścicielami które nie mają przekraczać ośmiu lat, wyjąwszy za pozwoleniem rządu. Osadnicy są uwolnieni od danin i prócz innych beneficjów także są wolni trzy lata od wojska.

Montenegro.

(Doniesienia z Montenegro.)

W Cettynii obchodził książę Mikołaj 8go b. m. swoje zaślubiny z córką senatora i wojewody Vucotica. Owdowiała księżna i jej córka Olga, którym wyznaczono dochód ze skarbu montenegrońskiego, wyjechały z Czernogóry, a książę i jego ojciec odprowadzali je aż do granicy kraju.

Tureya.

(Doniesienia z Syryi)

Journal de Constantinople zaprzecza doniesieniem dzienników francuskich, jakoby wojska tureckie umyślnie ułatwiły ucieczkę Druzom przepuszczając ich wolno w góry Horanu. *Journal de Constantinople* nazywa wiadomość tę niedorzeczną i bezzasadną.

Nie można przypuścić, są słowa jego, aby te same wojska, które z taką dzielnością występowały przeciw zbrodniarzom w Damaszku, chociaż miały do czynienia ze swymi spółwierzami, zmieniły swe postępowanie w obec band góralskich, którzy byli pierwszymi sprawcami i podlegaczami wszystkiego złego i w oczach Mahomedanów nie są nawet osłonięni spólnością wiary, bo jak wiadomo religia Druzów różni się zupełnie od mahometańskiej.

Krwawe zajęcia na Libanie były, powiada dziennik ten dalej, skutkiem zabobonu i barbarzyństwa, właściwych zarówno Druzom jak Maronitom. Urządzenia administracyjne z r. 1845 uczyniły Liban ogniskiem ciągłych niezgód. Fuad Basza musiał stanowczo wystąpić w Damaszku, aby i na Libanie raz na zawsze położyć koniec powtarzającym się tam okropnościom.

Afryka.

(Kolej zelazna przedłużona.)

Do Impartial de Smyrne pisza z Alexandryi, że rząd egipski zamierza przedłużyć suezką kolej zelazną aż do przylądka Guardafui. Podróż zamorska skróciłaby się tym sposobem o 5 dni, i komunikacya telegraficzna byłaby znacznie ułatwiona.

Wiadomości handlowe.

Miejsce targu tygodniowego	Dzień targu	Cena przeciętna za 1 mce									
		pszcz-nicy		żyta		jecz-mienia		owsa		ziem-niaków	
		zl.	e.	zl.	e.	zl.	e.	zl.	e.	zl.	e.
Andrychów . . .	20. listopada 1860	6	40	5	.	3	.	1	99	1	70
Jasło	23. " "	5	67	3	77	2	60	1	43	1	20
Rzeszów	20. " "	5	80	4	15	3	20	1	55	.	.
Rozwadów	20. " "	6	.	3	69	2	66	1	66	1	.
Wadowice	22. " "	.	.	4	69	.	.	1	62	.	.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Par.ż. 28. listopada. Dzisiejszy *Monitor* donosi mianowanie hrabi Flahaut postem francuskim w Londynie.

Turyń. 26. listopada. Dzisiejsza *Opinione* pisze: Wiktor Emanuel zatrzyma tytuł: „Król Sardyński,“ aż nowy parlament włoski ogłosi go Królem Włoch. Illuminacya wyprawiona 20. b. m. na cześć Króla Wiktora Emanuela wypadła bardzo skromnie pomimo pogodnego powietrza. Kontradmirał Orazio di Negro mianowany jest jenerałnym dyrektorem marynarki neapolitańskiej.

Turyń. 27. listopada. Król Wiktor Emanuel miał dziś odjechać do Palermo. — Dziś rozeszła się w Turynie pogłoska, że Król Franciszek II. wyjechał z Gaety.

Medyolan. 27. listopada. Dzisiejsza *Perseveranza* donosi z Turynu z 26go b. m.: Rada ministeryalna przyjęła projekt Fariniego względem nowego podziału państw włoskich na rozmaite strefy z samoistną administracją. Dyskusję nad tem pozostawiono nowemu parlamentowi włoskiemu. — Cavour zwiedzał dziś obóz pod S. Maurizio. — Dzisiejszy dziennik urzędowy ogłasza dekret względem podziału marynarki wojennej na południową, północną i adryatycką.

Neapol. 26. listopada. Król odpowiedział deputowanym senatu i izb, że rekojmia pomyślnego rozwiązania sprawy włoskiej jest zgoda i waleczność Włoch; Król spodziewa się pokonać wielkie trudności dzisiejsze i rad jest, że dyplomacya, choć z początku była nieprzyjazna, teraz sprzyja zasadzie włoskiej.

Berna. 27. listopada. Rada federacyjna uchwaliła dziś na liczne wnioski sprawić znaczny zasób broni dla armii federacyjnej.

Wnichów. 26. listopada. Rozszerzona niedawno telegrafem wiadomość o nagłej słabości króla Franciszka II. nie potwierdziła się dotąd.

Także Pays uważa tę wiadomość za fałszywą dodając, że od czasu, jak dzienniki wieść tę podały, zwiedza Król codziennie w towarzystwie Królowy bastiony i instruje wojska.

Jutro opera niemiecka: „Prorok“. Drugi występ gościnny pani Palm-Spatzer.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29. listopada.

Hotel europejski: PP. Barczewski Felix, z Kijowa. Hotel Langa: Murgetie Tomasz, c. k. rotm., z Czerniowiec. Hotel angielski: Hr. Poniński Artur, z Kowalówki. — Bernatowicz Hip. z Sannik.

Wyjechali ze Lwowa

Dnia 29. listopada.

PP. Baroni Jan, do Słowity. — Hr. Rozwadowski Oskar, do Jaworowa. — Ceiński Bolesław, do Tomaszowicz. — Osmulski Wład., do Władypolskiej góry. — Ochocki Józef, do Widelék.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 28. listopada.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 6° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows for 7, 8, and 10 days.

TEATR.

Dziś na scenie polskiej: „Ona jest oblakana“, dramat w 3 aktach z francuskiego, i „Pustynia“. obrazek dramatyczny w 1 akcie Józefa Korzeniowskiego.

Kurs lwowski.

Dnia 29. listopada.

Table with 5 columns: Dukat holenderski, Dukat cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, Talar pruski, Polski kurant i pięciozłotówka, Galicyj. listy zastawne za 100 złr., Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne, 5% Pożyczka narodowa. Columns for gotówka and towarem.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 29. listopada

Z pożyczki narodo. po 5% za 100 złr. 77.40 Metaliki po 5% za 100 zł. 65.40; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. —. Obligacje indemnizacyjne: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Bukowiny —; Akcye. Banku narodowego sztuka 743.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 173 30; niższo-austr. towarzystwa oszczędnościowego —. Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —. —. Wekslowy. Augsburg za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 118 50. — Lipsk za 100 talarów —. Londyn za 10 funtów szterl. 138.50. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. —. Paryż za 100 fr. —. Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.57, dukaty ces. pełnej wagi —, korony —, półkorony —.

Kurs giełdy wiedeńskiej. Dnia 26. listopada.

Table with multiple columns for various financial instruments: 1. Dług publiczny (A. Państwa, W austr. wal., Z pożyczki narodo., Metaliki, Renty Como, Wylos. obl. dawn. długu państ., Przech. do los. obl. daw. długu państ., Obligacje indemnizacyjne), 2. Stan oblig. domestykaln., 3. Akcye (Banku nar., Inst. kred. dla handlu, Niż.-aust. tow. eskont., Pódn. kolei, Tow. kolei żel. państwa, Kol. Ces. Elżbiety, Połud.-pódn.-niem. kolei, Kolei Cisy, Lomb.-wen. kolei żel., Kol. Kar. Lud., Kol. Preszb. Tyrn. I. emis., Kolej Busthradzka, Kolej Aussig.-Ciepl., Kol. Bern. Ross.), Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn., Austr. towarz. żegl. par., Lloyd w Tryeście, Mostułańc. w Peszcie, Tow. młyn. par. w Wied., Powsz. austr. Tow. gaz., a. Listy zastawne., b. Obligacje z prawem pierwszeństwa., c. Losy.

Table with multiple columns for various financial instruments: Esterhazego, Salma, Palffiego, Clarego, St. Genois, Windischgrätz, Waldsteina, Kegievicha, Weksle. (Na 3 miesiące.), Amsterdam, Augsburg, Berlin, Wrocław, Frankfurt, Genua, Hamburg, Lipsk, Liwurna, Londyn, Medyolan, Marsylia, Paryż, Praga, Tryest, Wenecya, Kurs złota. w przecięciu w w. a., Dukaty ces. men., Dtko. pełnej wagi, Korona, Napoleondor, Rosyjski impery., Talar, Kurs korony w c. kasach.

(Szczególny proces) rozstrzygnięty został w wiedeńskim wyższym sądzie krajowym. Dwóch braci podzieliło się majątkiem ojcowskim z umową, że szereg drzew morwowych stanowić ma granicę pomiędzy ich gruntami; ale plon z tych drzew należał tylko do jednego. Z czasem sprzedał jeden z braci swoje grunta, a nowy właściciel niezważając na umowę braci, zaczął obcinać gałęzie drzew, które obwisły na jego stronę. Z tego wytoczył się proces, a wyższy sąd krajowy rozstrzygnął, że właściciel gruntu ma prawo obcinać gałęzie drzew, jeżeli z sąsiedniego ogrodu obwisają na jego stronę.

się pod drzewami i podgryzują korzenie. Wiele młodych drzew owocowych uschło już przeto.

(Francuska fregata żaglowa „Isis“) odbyła nadzwyczaj szybką podróż dookoła ziemi. Odpłynęła 19. kwietnia r. b. z wojskiem marynarskim do Tahiti, a ostatnie wiadomości od niej były z Rio Janeiro, gdzie zawinęła z końcem maja. Dnia 16. b. m. stanęła znowu w zatoce Brestu, odbywszy w 210 dniach podróż dookoła ziemi.

(W zakładzie karnym w Raciborzu) umarł 15. b. m. zbrodzień, który przez 56 lat pokutował w więzieniu. Uwięziony w roku 1810 wyznał przy indagacji, że popełnił 160 kradzieży i 4 rabunków publicznych. Żył 86 lat.

(Zmowy robotników w Belgii.) Temi dniami zmówili się robotnicy w znanej fabryce Cokesilla w Seraing i zawiesili robotę dla wymuszenia większej płacy. Ale pomimo straty nie ustąpiła dyrekcya i teraz powróciła już większa część robotników do zwykłego zatrudnienia. Poznali pewno, że sami przytem ponoszą największy uszczerbek.

(Licytacya obrazów.) W Paryżu sprzedano 16. b. m. zbiór obrazów starej szkoły francuskiej, angielskiej, flamandzkiej i holenderskiej wliczbie 144 sztuk, wszystkie oryginalne; ale ceny nie poszły wysoko. Najlepiej zapłacono krajobraz Coypa 1425 franków; Ś. Cecylia Guida poszła na 250 fr.; obraz Sebastjana Franka na 310, a obraz Paduana na 250 franków.